

BUXORO AMIRLIGIDA DAVLAT BOSHQARUV TIZIMI

Mo'minov Nodirbek Botir o'g'li

e-mail: mominovnodir04@gmail.com

Tel: +998902494943

Denov tadbirkorlik va pedagogika instituti talabasi

Annotatsiya: *Bizga ma'lumki XVI asrdan tashkil topa boshlagan O'rta Osiyodagi mustaqil davlatlar ko'p jihatdan bir-biriga o'xshab ketadi. Chunki ular alohida va mustaqil davlatlar bo'lsa-da, bir mintaqada tashkil topayotgan va qardosh xalqlar, qolaversa aholisining asosiy qismi O'zbeklardan, sulola namoyondalari ham asosan shu xalq vakillaridan edi. Ushbu davlatlarning siyosiy, iqtisodiy, harbiy, ma'muriy va boshqa sohalardagi boshqaruv tizimi ham bir-birini takrorlardi. Jumladan davlat boshqaruvi tizimida ham. Ushbu maqolada Buxoro amirligida davlat boshqaruv tizimi, uning xususiyatlari, tarixiy ildizlari va sulolaga tegishli bo'lgan qimmatli ma'lumotlarni adabiyotlardan foydalangan holda keng yoritiladi.*

Kalit so'zlar: *Buxoro, Amir, Ko'kaldosh, Boshqaruv tizim, Qo'shbegi, Tanob.*

Аннотация: Как известно, независимые государства Средней Азии, начавшие формироваться в XVI веке, во многом похожи друг на друга. Потому что хоть это и отдельные и независимые государства, но это братские народы, образовавшиеся в одном регионе, причем большая часть населения была из узбеков, а представители династии были в основном представителями этого народа. Системы управления этих стран в политической, экономической, военной, административной и других сферах также повторяли друг друга. В том числе и в системе государственного управления. В данной статье с использованием литературы будет подробно освещена система государственного управления в Бухарском эмирата, ее особенности, исторические корни и ценные сведения, связанные с династией.

Ключевые слова: *Бухара, Амир, Кокалдош, Система управления, Кошибеги, Таноб.*

Abstract: As we know, the independent states of Central Asia, which began to form in the 16th century, are similar to each other in many ways. Because although they are separate and independent states, they are brotherly peoples forming in the same region, moreover, the majority of the population were from Uzbeks, and the representatives of the dynasty were mainly representatives of this nation. The management system of these countries in political, economic, military, administrative and other spheres also repeated each other. Including in the state administration system. In this article, the system of state administration in the Bukhara Emirate, its features, historical roots and valuable information related to the dynasty will be extensively covered using literature.

Keywords: *Bukhara, Amir, Kokaldosh, Management system, Koshbegi, Tanob.*

XVII asr boshlarida Shayboniylar sulolasiga o'rniga, (Shiban-Siban, Jo'chining o'gli, Temuchin [Chingizzon]ning nevarasi nomidan) Ashtarkoniylar sulolasiga tarix sahnasiga, siyosiy hokimyatga keldi. XVII asrlarda O'rta Osiyoning juda katta qismi Ashtarkoniylarning qo'lida edi. Afsuski bu

sulolaning ayrim hukmdorlaridan tashqari, kuchli siyosat olib boruvchi yaxshi hukmdor ham chiqmadi. Boqi Muhammad, Imomqulixon, Ubaydullaxon davrlaridagina faqat yaxshi natijalarga erishdi xolos. Butun XVII asrlar davomida bu sulola barpo etgan davlat inqirozga duch kelib asta-sekin yemirila boshlagan edi. Biz bilgan Buxoro davlatida XVIII asrlarning o'rtalaridan boshlab O'zbeklarning Mang'it urug'idan chiqqan sulola namoyandalari hukmronlik qila boshlagan edi.

Buxoro amirligining siyoziy tizimi, davlatni boshqarish tartib-qoidalari, davlatning ramzları, joriy etilgan mansab va unvonlar ko'p olimlar diqqat markazlariga olganlar. Buxoro amirligida XIX-XX asrning boshlaridagi davlat boshqaruvi tizimi, davlatning siyosiy ma'muriy tizimi va mansab-u unvonlarning tadqiq etish hali hamon dolzarbligini yo'qotmagan. 1927 yili Xoji Yusufbiy ibni Muqimboy, Buxoro hukmdori amir Olimxonning ishonarli elchisi Parijda Millatlar Ligasi anjumanida so'zga chiqib quyidagi so'zlarni aytib o'tadi. "Buxoro amirligi shariat va odat vojibotlariga suyanib hukm surardilar". Ulamo amirni payg'ambar xalifasi va islom shariatining xomiysi deb bilardi. Amirning hayoti islom shariatga batamom mutobiq edi. Buxoro xonlari O'zbek xalqining mang'it sulolasidan bo'lганlar.

Buxoro amirligi viloyatlarga bo'linib boshqarilgan. Buxoro davlatida 28 ta viloyat (Bog'ot)ga bo'lingan. Eng katta va ahamiyatli viloyatlarga amirning o'zi hokimlarni tayinlardi. Nurota, Kelif, Chorjo'y, Qarshi, Shahrisabz, Yakkabog', Kitob, Hisor, Boysun, ko'lob, darvoz, Ro'shon ka'bi viloyatlar eng kattasi hisolanardi. "Tarix-i nofey" kitobidagi manbalarda qaraganda, alohida bir viloyatlarga bo'ysungan shahar va nohiyalar ham bo'lgan. Misol uchun aytishimiz mumkin, Mo'minobod Ko'lobga, Dushanbe va Qoratog' Hisorga, Romitan, Vobkent, Xo'ja Bo'ston, Xo'ja Ubon, Xo'ja Orif, Zandana ka'bi viloyatlar Buxoro shahriga bo'yin ekkan. XX asrning boshlariga kelib hokimlar va viloyat boshqaruvi tizimidagi amaldorlarni tayinlashda o'zgarishlar bo'ldi. Ya'ni amirning o'zi Viloyat beklarini, voliylarini, qozi va raisni tayinlardi.

"Majma ul-arkom" asaridagi tarixiy ma'lumotlarga qaraganda, davlat soliq yig'ishda qulaylik yaratish uchun quyidagi ma'muriy-hududiy bo'laklarga bo'linardi. 100 ming tanobdan iborat hosildor sug'oriladigan yerga Tuman, 50 ming tanobdan iborat sug'oriladigan yerga Xazora, 25 ming tanob sug'oriladigan yerga Nimxzazora, 10-15 ming tanob yerga Obxo'ri, 400 tanobli sug'oriladigan yer Qariya, 300 tanob sug'oriladigan yerni Mazraa deb nom berilgan¹.

Buxoro amirligida davlat boshqaruvi tizimi, qonun-qoidalari, boshqaruvi tartibi mazmun mohiyatiga ko'ra o'zidan oldingi va umuman O'rta asrlar Movarounnahrdagi musulmon davlatlari, xususan Shayboniyalar va Ashtarkoniylar davlat tizimidan diyarli farq qilmagan. Buxoro amirligi davlat tuzulishiga qarab qonun chiqaruvchi va ijro etuvchi hokimyatni o'zida mujassam etgan amir tomonidan boshqarilgan. Davlat hayoti uchun muhim bo'lgan diniy, siyosiy, ijtimoiy-iqtisodiy masalalar Buxorodagi bosh qarorgoh bo'lmish Arkda ko'rib chiqilgan va mazkur muammo hal etilgan. Arkda amir va uning oila a'zolaridan tashqari qo'shbegi, to'pchiboshi, mirzaboshi, shig'ovul ka'bi amaldorlar ham o'z oila a'zolari bilan birga istiqomat qilgan. Muhim masalalar bo'yicha amir boshchiligidida davlat kengashi chaqirilib turilgan. Ushbu kengashda 5 tadan 20 tagacha amaldorlar ishtirot etgan.

Mang'itlar davrida davlat boshqaruvi tizimida ikki bo'g'in, markaziy va mahalliy boshqaruvi tizimidan iborat bo'lgan. Bu tizimda amir, saroy amaldorlari, o'zbek urug'lari va qabila boshliqlari, ulamolar va harbiy qo'mondonlardan iborat bo'lgan. Davlat poytaxti Buxoro va uning atrofidagi yerlarni amir

¹ Vohidov Shodmon, Xoliqova Rahbar. "MARKAZIY OSIYODAGI DAVLAT BOSHQARUVI TARIXIDAN (XIX-XX ASR BOSHLARI)" Toshkent-2006. 20-25 b.

tomonidan muhofaza etilib, boshqarilgan. Viloyatlar (bekliklar)ni beklar idora etgan. Kichik hududiy bo'linmalar amlok deb atalib, ushbu yarlarni boshqaruvchi amlokdror deb atalgan. Ma'muriy tuzulishning eng kichik bo'g'ini qishloq jamoalari hisoblanib, ularni oqsaqollar boshqargan.

Ko'plab manba va adabiyotlarda amirlikda mavjud bo'lgan unvon va mansablar chalkash va bir-birini inkor etgan hollarda uchraydi. Amirlikda eng yuqori mansablar mang'it urug'i vakillariga, sayyidlarga, xo'jalarga, ulomolarga berilgan. Eng yuqori unvonlar bu, amir ul-umaro, bek, otaliq, qo'shbegi, devonbegi ka'bi mansab egalari hisoblangan. Davlat amir, amir ul-umaro tomonidan boshqarilgan va ularning hokimiyati cheklanmagan bo'lgan. Otaliqning unvoni mang'itlar davriga kelib, otaliqqa olingan shaxsning maslahatchisi va ishonchli vakili, harbiy va ma'muriy ishlarda asosiy yordamchisiga aylandi. Biroq amir Shohmurod davrida otaliqning vakolati keskin cheklanib, unga Zarafshon daryosi suvining taqsimoti nazorat qilish, Buxoro kanali va dorug'alik vazifasi yuklatilgan ekan².

Buxoro xalqining hasrati kitobida amaldorlar haqida ham ma'lumotlar berib o'tiladi. Jumladan Buxoroning siyosiy va idoriy ishlari esa Qo'shbegi deb atalgan bir kishi raisligida idora qilinardi deb eslatiladi. Buxoroning moliyaviy ishlari va devonbegi qo'l ostida bo'lgan.

Diniy masalalar, qozilik ishlari, umumiylar ta'limot masalalari bilan shug'ullanish qoziyul-quzzot ya'ni qozilar qozisining burchiga kirardi. Ba'zi muhim ishlarda to'pchiboshi bosh bo'lardi. Uning vazifa darajalari ushbular qaroridan kelib chiqardi: Qo'shbegi, devonbegi, parvonachi, inoq, dodhobiy, to'qsabo. Buxoro amiri u bilan mansabdor kishilarni va harbiy ofiserlarni mukofotlardi. Quvvayi qazoya-mamlakat taqdirini hal qilish masalasi, Islom qonunlari asosida – amirning qo'lida deb takidlanadi ushbu asarda³.

1795 yilda yozilgan "Majma ul-arqom" asrida keltirilgan ma'lumotlar, unvon-u mansablar amirlikning so'nggi kunlarigacha ba'zi o'zgarishlar bilan mavjud edi. "Majma ul-arqom" ma'lumotlariga qaraganda eng oliy mansab *qoziylar* amali bo'lgan. Ulardan oliy darajada *shayx ul-islam* unvoni, keyin *qozi ul-quzzot*, kiyengisi *qozi askar* va oxirgisi *viloyat qozisi* bo'lgan. Kiyingi martabalarda muftiy turgan. Ushbu lavozimning eng yuqori darajasi a'lam unvonidir. Muhtasib kiyingi darajada bo'lardi. Muftiyalar Sayyidlar avlodidan bo'lishlari kerak edi. Kiyingi darajada mudarrislari bo'lar edi. Ular ta'lim bilan shug'ullanmasa ham xazinadan maosh berilardi⁴.

Kiyingi martabalarda Jo'ybor xo'jalari, naqib, uroqi, kalon, naqshbandiya tariqatining xalifasi turardilar. Jo'ybor xo'jası sayyidlarga berilib, jo'ybor hukumati (xo'jalar mozori bilan) uning qo'lida bo'lgan. Uchinchi darajali unvonlar olimlar, sayyidlar, o'zbek va mahalliy zodagonlar loyiq deb topilgan amaldorlarga berilgan.

Bundan tashqari amirlikda oliy (yuqori) amaldorlardan tashqari pastroq darajada, lekin davlat hayoti uchun muhim hisoblangan kichikroq mansab egalari ya'ni uchunchi darajali unvonlar ham bo'lgan. Jumladan umladan *Mir asad*. Ushbu lavozim egasi ulamo yoki sayyidlardan bo'lib Buxoro rabotining ichki muhtasibligi bir farsaxgacha uning zimmasida bo'lgan. Ushbu lavozim egasi ulamo yoki sayyidlardan bo'lib Buxoro rabotining ichki muhtasibligi bir farsaxgacha uning zimmasida bo'lgan. *Fayzi* lavozimi ham ulamo yoki sayyidlardan bo'lib Buxoro rabotining tashqi muhtasibligi bir farsax masofagacha uning zimmasida bo'lgan. *Sadr* Buxoro rabotining bir farsaxlik hududining ichkarisidagi

² Eshov, B.J. Odilov, A.A. "O'ZBEKİSTON TARİXİ" II-kitob. Toshkent-2020. 255-257 b.

³ Amir sayyid Olimxon. "BUXORO XALQINING HASRATI TARİXİ" "FAN" nashriyoti. Toshkent-1991. 18 b.

⁴ Vohidov Shodmon, Xoliqova Rahbar. "MARKAZIY OSİYODAGI DAVLAT BOSHQARUVI TARIXIDAN (XIX-XX ASR BOSHLARI)" Toshkent-2006. 28 b

vaqflar hisob-kitobi uning qo'l ostida bo'lgan. Sudur shu rabotning tashqarisidagi vaqf mulkining hisob-kitobi uning zimmasida bo'lgan. Bu lavozim egasining shaxsiy muhrlari va mahkamalari bo'lgan. Bundan tashqari to'rtinchi darajali unvonlarda ahli qalam sohiblari bo'lgan. Jumladan *Devoni kalon* amir daftarining amini-saqlanuvchisi bo'lgan. *Mushrif* amir beradigan in'om, sovg'alar, ehson va iltifotlarni maxsus daftarlarda yozib borardi. *Daftardor* katta devondagi tanhador va suyurg'ol mulklarning egalarini ishdan olish yoki lavozimiga qo'yish tartiblarini nazorat qilgan. *Devoni tanobona* lavozimi bahorgi va kuzgi ekinlardan tushadigan xiroj, kirim-chiqim va boshqa xarajat ishlarini olib borardi.

Beshinchi toifa amaldorlarga *Munshi*, *Arbobi daruni shaxr*, *Devoni arabxona*, *Devoni tavjix*, *Avorix mansablari* bo'lgan.

Oltinchi martabadi amaldorlar nisbatan pastroq darajadagi amaldorlar hisoblangan ekan. *Kitobdor*, *Baxshi*, *amir saisxonasi devoni*, *to'shaklar devoni* ka'bi unvonlar shu darajaga kirgan. Yettinchi darajadagi amallarga kichik mushrif, payg'irnavis, devoni mahram, devoni yasovul hisoblanar edi. Sakkizinchidagi amallarga *Sarkor muxarriri*, *amlok mirzosi*, *voqenavis*, *amborxona mirzosi* kirar edi deb Vohidov va Xoliqovalar o'z kitobida berib o'tadi⁵.

Buxoro amirligida davlat hayoti va boshqaruvi tizimida juda kerakli bo'lgan yana ko'plab amallar-u mansablar mavjud bo'lgan. *Otaliq* lavozimi Buxoroi sharif suvining idorasni, Samarqanddan Qorako'lgacha bo'lган katta hududda suv taqsimoti bilan mashg'ul bo'lgan. Buxoro mirobligi va dorug'aligi ham uning izmida ya'ni vazifasida bo'lgan. Lekin XIX asrlarning so'nggi choragigacha ushbu mansab davlatdagi eng yuqori mansablardan biri bo'lgan va siyosatda ta'siri kuchli bo'lgan. *Devoni kalon* yoki katta devonbegi bekliklar (viloyatlar) xirojining hisob-kitobi bilan shug'ullangan. Xazinadan to'shakxona mehtari, g'alla zahirasidan amlokdor ka'bi amaldorlarga xarajat uchun mablag' berardi. *Parvonachi* mansabidagi amaldorlar amir farmoniga itoat etib uning yorliqlarini tegishli shaxslarga yetkazib berardi. Arabxona jamoasining rahbarligi ham aynan parvonachi zimmasida bo'lgan. *Dodhoh* mansabdori mazlumlar shikoyatlarini amirga yetkazib javonbini qaytargan. Ba'zan amir ijozati bilan ushbu shikoyatlarni o'zi ham ko'rib chiqardi. Bu mansab saroyda o'z o'rniiga ega edi.

Amir o'z ishongan qarindosh yaqinlariga ham muhim bo'lgan amal va mansablar berar edi. Ulardan biri *Ko'kaldosh* (Kukrakdosh) bo'lgan. Ushbu mansab egasi amirning eng yaqin kishilaridan bo'lib, amirning dushmanlari, hayrholari, do'stlaridan, qilaydigan ishlaridan xabardor bo'lib turgan. *Qo'shbegi kalon* ya'ni katta qo'shbegi ovchilik, ov qilish uchun kerak bo'lgan asbob-uskunalar, qushlar va itlardan xabardor bo'lib, ov ishlarini tashkillashtirgan. *Inoqi kalon* vazifasidagi amaldor Umaro, shogirtpeshalar va boshqalarga amir suhbatiga musharraf bo'lgan yoki bo'lmanalar haqida xabar berardi. *Xo'jayi kalon*. Bu mansab katta xo'ja deb tarjima qilinib saroy mahramlarining boshlig'i. Amir xarami eshigining qo'riqchisi. Shu bilan birga ushbu mansab egasi xaramanga kerakli bo'lgan kiyimlar va oziq-ovqatlarni yetkazib berish ham yuklatilgan.

Inoqi hurd lavozimi ham muhim amal hisoblanib, amir muhrlari saqlanadigan sandiqchaga posponlik qilgan. **Mehtari kalon** esa, musulmonlar ushrlaridan 1\4, musulmon bo'lmanlardan esa ushrlarning yarmi, harbiylar ushrlarini naqdini, g'alla va topilgan narsalar bilan hisob-kitobini qilib borardi.

⁵ Vohidov Shodmon, Xoliqova Rahbar. "MARKAZIY OSIYODAGI DAVLAT BOSHQARUVI TARIXIDAN (XIX-XX ASR BOSHLARI)" Toshkent-2006. 28-30 b.

Dasturxonchi amir dasturxoniga javobgar bo'lib, go'shtni dastuxonga maydalab berib, maxralarga boshchilik qilardi.

Hozir nomi zikr qilinadigan to'rt lavozim egasi, amir hokimiga muvofiq uning suhbatiga musharraf bo'lishlari, yoki bo'lmasliklari mumkin edi. **To'pchiboshi kalon** to'pxona boshlig'i bo'lgan. **Bakovuli kalon** esa amir oshxonasi va uning xodimlarini boshlig'i bo'lgan. Amirlikdagi Somjon tumanining mirobligi ham uning qo'lida bo'lgan. Urog'i xurd amirlar va ahli rikob mulozimlari va xizmatkorlari boshlig'i bo'lgan.

Kafshbardor (poyabzal ko'taruvchisi), asobardor (asa ko'taruvchi), chexraoqasi, Jilavbardor ka'bilar esa xizmatkorlar qatoriga kirgan. Bundan tashqari amirlikda **Eshikoqasi**, **Chig'atoybegi** (chig'atoy jamoasi boshligi va Mirobod tumanining mirobligi), **To'qsabo**, **Miroxuri kalon**, **qo'rchiboshi**. Udaychi, Qoravulbegi, To'shakxona mehtari, Shig'ovul, To'pchiboshi darbori oliv, Miroxurboshi, Shaxna, Chobuqchi (xazinachi), Risolachi, Tufanchi (miltiqsoz), Chandovul, Yo'lchi, Josus, Jibachi, sadoq-qo'rchi, Mo'zabardor (etik ko'taruvchi) kabi lavozimlar va unvonlar bo'lgan. E'tiborlisi shundaki saroydagagi aksariyat lavozim egalariga o'z vazifasidan tashqari, amirlikdagi tumanlarning biriga mirobilik ishi ham topshirilgan. Jumladan **Eshikog'aboshi** amir saroyi posponligi bilan birga shofirkon tumanining hukumati va mirobligi ham topshirilgan. **To'qsabo** lavozimi esa amir dasturxoniga idishlarni tartib bilan qo'yish, amirga ayron-u sharbat, yaxoblarni quyib berish bilan birga Xarqonrud tumanining hokimligi va mirobligi ham uning zimmasiga yuklatilganligi va boshqa amaldorlarga ham ko'pincha shunday hududlar bo'lib berilganligi albatta ahamiyatlari. Bu shundan dalolat bersa kerak-ki, ushbu lavozim egalari saroydagagi nufuzli kishilardan bo'lganligi va o'z xizmati uchun biriktirilgan tumandan keladigan daromati maosh sifatida qabul qilingan bo'lishi ham mumkin. Shu bilan birga ba'zi amirlar davrida esa amaldorlar uchun davlat xazinasidan maoshlar belgilanganligi tarixdan bizga ma'lum⁶.

Buxoro amirligida, davlat boshqaruvi tizimidagi barcha amaldorlar va mansablar uch guruhga bo'lingan. Harbiy amaldorlar, saroy unvonlari va amallari va diniy unvon va mansablar. Davlat tepasida oliv hukmdor amir, kiyin katta amaldorlar Qo'shbegi, devonbegi, Otaliq (XIX 2-yarmigacha) mansablari turgan.

Harbiy amaldorlar. *Oliy darajali:* Inoq, Dodxoh, Mingboshi, To'qsabo, To'pchiboshi. *O'rta darajali:* Chig'atoy begi, Eshik og'asi, Miroxo'r, Yuzboshi, Ellik boshi. *Quyi tabaqa:* Qorovulbegi, Dahboshi, Mirzaboshi, Chuhra og'asi, Sarboz.

Faqat hoji va sayidlarga beriladigan unvon va amallar: naqib, Fayzi, Miri ast, Sudur, Sadr, O'roqi kalon, O'roqi xurf.

Saroy unvonlari va amallari: Parvonachi, Dasturxonchi, Xazinachi, Udaychi, Darband, Tunqator, Shig'ovul, Salomog'asi, Bakovul. Qutvol, Mahram, Ponsadboshi, Sharbatdor, Mo'zabardor, Kitobbardor, Bo'xhabardor, Oftobachi va boshqalar.

Diniy unvon va mansablar: Shayxulislom, Qozikalon, qozi, Naqib, A'lam, Oxun, Qozi askar, Mufti askar, Mufti, Rais, Mudarris, Bosh imom, Imom, Muazzin va boshqalar⁷.

⁶ Rasulova Dilshoda Choriyorovna. "BUXORO AMIRLIGINING SIYOSIY TUZUMI VA DAVLAT BOSHQARUVI" 74-77 b.

⁷ Eshov, B.J. Odilov, A.A. "O'ZBEKİSTON TARİXI" II-kitob. Toshkent-2020. 259 b.

Xulosa qilib aytadigan bo'lsak amirlik boshqaruv tizimidagi mansabdorlarning tarkibi chindan ham murakkab. Davlat hayotidagi har bir narsa hisobga olingan va shunga binoan lavozimlar tayin etilgan. Biroq XIX-XX asrlarga kelib ham ushbu mansablar zamon talablariga javob bermay qolganligi yaqqol kuzatiladi. Ko'plab amaldorlar qatlami vujudga kelib, ularning barchasi samarasiz faoliyat olib borar, maoshini esa ko'p hollarda soliq va biriktirilgan hududlardan keladigan daromat orqali yig'ib olardi. Samarasiz tashkil etilgan boshqaruv tizimidagi bu amaldorlar inqirozga yuz tutayotgan davlatning qulashini qaysidir jihatlarda yanada tezlattirdi. Buning ustiga davlatning eng katta boyligi bo'lmish yerdan foydalanish ham asrlar davomida o'zgarmasdan, feodal tartiblarni o'zida to'liq holda saqlab kelayotgan edi. Zero bu paytda g'arbiy Yevropada yerdan ham kapitalistik munosabatlarda foydalanishayotgan edilar. Davlatda boshqaruv tizim va iqtisodiy munosabatlar to'g'ri yo'lga qo'yilmas ekan, u davlatning oyog'iga o'ralashgan chirmovuq ka'bi uni (davlatni) yiqitishga, kerak bo'lsa parchalanishiga ham olib keladi.

Foydalanilgan adabiyotlar ro'yxati:

1. Vohidov Shodmon, Xoliqova Rahbar. "MARKAZIY OSIYODAGI DAVLAT BOSHQARUVI TARIXIDAN (XIX-XX ASR BOSHLARI)" Toshkent-2006. 20-25 b.
2. Eshov, B.J. Odilov, A.A. "O'ZBEKISTON TARIXI" II-kitob. Toshkent-2020. 255-257 b.
3. Amir sayyid Olimxon. "BUXORO XALQINING HASRATI TARIXI" "FAN" nashriyoti. Toshkent-1991. 18 b.
4. Vohidov Shodmon, Xoliqova Rahbar. "MARKAZIY OSIYODAGI DAVLAT BOSHQARUVI TARIXIDAN (XIX-XX ASR BOSHLARI)" Toshkent-2006. 28 b
5. Vohidov Shodmon, Xoliqova Rahbar. "MARKAZIY OSIYODAGI DAVLAT BOSHQARUVI TARIXIDAN (XIX-XX ASR BOSHLARI)" Toshkent-2006. 28-30 b.
6. Rasulova Dilshoda Choriyorovna. "BUXORO AMIRLIGINING SIYOSIY TUZUMI VA DAVLAT BOSHQARUVI" 74-77 b.
7. Eshov, B.J. Odilov, A.A. "O'ZBEKISTON TARIXI" II-kitob. Toshkent-2020. 259 b

